

پیشنهادهای کنفرانس گسترش بیابان

ناپروپی (کنیا)

ترجمه و تلخیص: دکتر محمد جواد میمندی نژاد

مقدمه

از تاریخ ۲۹ اوت تا ۹ سپتامبر ۱۹۷۷ به منظور تهیه یک برنامه عملی جهت جلوگیری از گسترش بیابان و در صورت امکان عقب راندن و جانشین کردن آن به وسیله بهره برداری های پر حاصل یک کنفرانس بین المللی زیر نظر سازمان ملل متحد در ناپروپی تشکیل شد، زیرا که در حال حاضر بیش از یک سوم خشکی های جهان بیابان است و برخی از این بیابانها زاییده تمدن می باشند و سرعت بیابانی شدن به حدی رسیده است که هم اکنون آینده بیش از شصت میلیون مردم ساکن بیابانهای جهان تهدید شده است، کما اینکه تنها در جنوب صحراء ۶۵۰/۰۰۰ کیلومترمربع زمین های پرحاصل در مدت پنجاه ساله اخیر به بیابان تبدیل شده، یعنی امکان تولیدی موجودات زنده آن کاهش یافته است و این کاهش در برخی جاهای تا آن حد است که راه بهسازی و بازگشت و بارور کردن سرزمین ها مسدود شده است جز با صرف هزینه های سرSAM آور غیر اقتصادی.

برنامه عملی موصوف تهیه شده است و این برنامه باید در سطح های مختلف روستاهای و مناطق ملی و بین المللی به طور جامع اجرا شود و هیچگونه وقت تلف نشود، زیرا که نیروی بیابان زایی در حال حاضر به مراتب بیش از نیروی بیابان زدایی

مقدمه

- الف - بهبود زمین داری
- ب - بیابان زدایی
- ج - جمعیت و شرایط زندگی انسان
- د - بیمه در برابر خشگسالی
- ه - تشویق رشد و گسترش علوم و تکنولوژی بومی

آب .

– بررسی طرحهای استفاده از آب (شامل تشریک مساعی عمومی)

– بهبود روشهای استفاده از آب

– بهداشت و تهیه آب پاک مورد مصرف عامه

– افزایش و حفاظت آب سطحی و زیرزمینی

– فعالیت های منطقه ای داخلی و چند کشوری

پیشنهاد ۴- در مراتع لازم خواهد بود که شرایط موجود و نظام های دامپروری و نخجیرداری و حیات وحش بهبود یابد و نظام های تولید در خدمت رفاه جامعه دامدار قرار گیرد .

باید دانست که بسیاری از دامداران سیار گرفتار کاهش تولید مرتع و دامداری هستند ، زیرا شرایط فیزیکی و اجتماعی محیط برآنها دشوار شده است ، علیهذا باید حداقل در راه تثبیت و مالادر راه افزایش تولید مراتع اقدام لازم عملی گردد ، زیرا که محیط مراتع که بی رویه بهره برداری می شود از لحاظ میزان تولید دستخوش دگرگونی و کاهش قرار می گیرد .

چنین عوامل مختلفی مانند دوری مسافت مراتع از مراکز کشاورزی ، سیار بودن دامداران و غیره دست اندر کار هستند ، بنابراین هرگونه اقدامی باید با جامع نگری انجام گردد و هر مورد جداگانه ارزیابی شود . به این جهت است که نمی توان صورتی از اقدامات را به طور خلاصه آورد .

بسیاری از سرزمین های مرتعی دستخوش فرسایش بادی و آبی سطحی و عمقی شده اند و ریگ روان و شوری آنها را تهدید می کند .

اقدامات لازم شامل بهبود عملیات کشاورزی ، بذر افشاری مصنوعی ، آبخیزها و جلوگیری از کشت پارهای از زمین های نامناسب و بهره برداری از امکانات اسکان مردم خواهد بود .

است ، لکن با همگامی می توان این گرایش را متوقف کرد .

برای اجرای این برنامه هفت سال ۱۹۷۸ تا ۱۹۸۴ برگزیده شده است تا از راه های آموزش و پژوهش و کاربرد روش های اجتماعی و اقتصادی و انطباق دادن رشد جمعیت با برد هر بوم و گسترش منابع طبیعی هر محیط عملی شود .

اینک خلاصه ای از پیشنهادهای مربوط به سطح داخلی و ملی و منطقه ای :

الف : بهبود زمین داری

پیشنهاد ۱- اندازه گیری میزان پیشرفت بیابان ها
پیشنهاد ۲- دگرگونی روش های موجود به منظور جلوگیری از پیشرفت بیابانها با توجه به اصول عدالت اجتماعی و انصاف و بر مبنای شالوده های توسعه اقتصادی و اجتماعی

در این زمینه کارهای زیر باید عملی شود :

– افزودن امکانات برنامه ریزی ، استفاده از زمین در سطح ملی و کاربرد این امکانات در زمینه بیابان زدایی .
– کوشش در راه تضمین تشریک مساعی مردم در راه زمین داری و برنامه ریزی با توجه ویژه به مشاورت با مردم و جلب رضای آنان .

– تهیه طرحهای دراز مدت استفاده از زمین
– تقویت نقش منطقه ای در کار برنامه ریزی و استفاده از زمین .

ب - بیابان زدایی

پیشنهاد ۳- منابع آب را باید در امر بیابان زدایی مورد نظر خاص قرار داد .

در این زمینه کارهای زیر می تواند عملی گردد :
– بهتر کردن روش های آمار برداری از کمیت و کیفیت

ج - جمعیت و شرایط زندگی انسان

پیشنهاد ۸ - سیاست‌های جمعیت شناسی

پیشنهاد می‌شود که کشورهای مختلف در صورتیکه علاقه دارند برنامه استفاده از زمین را در کشورهای خود به نحوی ترتیب بدهند که از سیاست‌های اقتصادی و جمعیتی که وضع می‌شود بیشترین بهره را ببرند و بهره وری اکوسیستم‌های بیابانی را بالا ببرند و نیز نیروی انسانی کارگران لازم را از بین عشایر اسکان یافته و مهاجران روستا به شهر همیشه به میزان کافی در اختیار داشته باشند.

پیشنهاد ۹ - بهداشت

برای جمعیتی که دستخوش پیشرفت بیابان «سی‌شوند»، با پد لوازم و تمہیدات و وسایل بهداشتی حداقل تا سیزمانی که جهت بقیه افراد جمعیت کشور فراهم شده است، تدارک دیده شود. در این زمینه توجه ویژه‌ای نسبت به بهداشت خانواده و تنظیم‌خانواده ضرور خواهد بود.

پیشنهاد ۱۰ - اسکان

در سرزمین‌های خشک و بیابان زده تناقض بین نیاز انسان به زمین جهت سکنی و نیازوی به زمین کشاورزی را باید در چهار چوب نقشه‌ملی بهره برداری از اراضی حل کرد به نحوی که پیش از اینکه به صورت مشکلی درآید، اقدام لازم در راه بهبود آن عملی شود.

طراحی و شهرسازی محل سکنای افراد و اجتماعات را با توجه کافی به اقلیم محل، نیاز به فضا، نیازهای اجتماعی و

پیشنهاد ۵ - برای جلوگیری از بیابان زایی مناطق

دیمزار لازم خواهد بود در راه بهبود خاک، حفاظت آب و خاک و نگهداری رطوبت خاک اقدامات لازم عملی شود، زیرا فرسایش سرزمینهای مزبور پیشرفتی است و عواقب وحشتناکی مانند طوفانهای ریگ روان، سورشدن خاک هم اکنون آنها را تهدید می‌کند.

پیشنهاد ۶ - آبیاری

- در این زمینه از مردابی شدن، سورشدن و قلیائی شدن زمین از راه زهکشی و بهبود کاربرد روش‌های پیشرفتی آبیاری و فنون زراعت و هر جا لازم باشد از راه بهبود شرایط اقتصادی و اجتماعی مردمی که زندگی آنها وابسته به کشاورزی آبی هستند، جلوگیری شود.

آبیاری محیط‌های خشک و نیمه خشک تولید زمین را

افزایش می‌دهد و از بیابان زایی جلوگیری می‌کند، بهمین جهت زمین‌های بایر را تا سرحد امکان باید دایر کرد، لکن این به آن معنی نیست که از هر سرزمین دایری بیابان زایی رخت بر می‌بندد، زیرا که مردآبی شدن، به سور و قلیائی گراییدن خاک تولید را کاهش می‌دهد و موجبات کم شدن درآمد کشاورزانی را که وابسته به آنها هستند فراهم می‌آورند.

پیشنهاد ۷ - پوشش گیاهی

پوشش گیاهی موجود را باید حفظ و در راه بذرافشانی و حفاظت خاک و تثبیت ریگ روان به ویژه در مکان‌هایی که تحت کنش‌های شدید و ناهنجار زندگی انسان است و مزرعه و جاده با ویرانی تهدید می‌شود، از هر گونه کوششی فروگزار نکرد. سرزمین‌های حاشیه کویر از این نوع هستند.

فرهنگی ، مصالح ساختمانی موجود باید پیش برد .

اختیارشان قرار بدهد ، به سرعت عملی گردد .

هـ- تشویق رشد و گسترش علم و تکنولوژی بومی

پیشنهاد ۱۳- علم و تکنولوژی بومی

از امکانات بومی در رشته های علم و تکنولوژی باید به هر قیمت استفاده شود تا منابع زمین های سور علیه بیابان زایی تجهیز گرددند .

پیشنهاد ۱۴- انرژی

سوخت های حاصل از پوشش گیاهی باید لگام شود و بجای آن از امکانات تکنولوژی بومی یاوارداتی به منظور استفاده از گاز و تولید برق برای تولید گرما و سرما و کار انداختن وسایل مکانیکی تا سرحد امکان بهره برده شود . در زمینه استفاده از انرژی های غیر معمول مردم پسند در راه تامین نیاز بیابان نشینانان پژوهش های لازم عملی شود .

پیشنهاد ۱۵- کارآموزی ، آموزش ، اطلاعات

پیشنهاد می شود که در برنامه ریزی های ملی ، رشته های سه گانه کارآموزی ، آموزش ، اطلاعات مربوط به گسترش بیابان ها اولویت داده شود .

پیشنهاد ۱۶- سازمان

پیشنهاد می شود که در هر منطقه ای که بیابان و خشکسالی پیشرفت می کند و سازمانی برای مبارزه وجود ندارد ، ایجاد گردد .

پیشنهاد ۱۱- شرایط محیط زیست

در مناطق بیابانی شده یا مناطقی که به وسیله هجوم بیابان تهدید می شوند ، نظامی باید تعییه یا در صورت وجود تقویت شود که به طور خودکار و همیشگی برو وضع محیط زیست انسانی ناظرت داشته باشد و هرگونه انهدام و سقوط و نارسایی شرایط زیست آدمی را مشخص کند و هشدار لازم را قبل از اینکه زمان زیادی سپری شود به افراد مسئول بدهد .

د - بیمه دربرابر خطر خشکسالی

پیشنهاد ۱۲- پیشنهاد می شود که برنامه پیشنهادی کنفرانس آب سازمان ملل متعدد در همین زمینه دنبال گردد و نیز پیشنهاد می شود که طرحهایی به منظور بیمه شدن مناطق دستخوش پیشرفت شرایط بیابانی به نحوی تهیه و پیاده شود که دگرگونی های مطلوب اجتماعی و اقتصادی دراز مدت بر اثر خطر خشکسالی دچار وقفه نشود .

در این زمینه باید گفت که مردم ساکن مناطق خشک خود از مکانیسم ها و وسایل و امکاناتی در جهت مقابله با خشکسالی برخوردارند و ضرور خواهد بود که در جهت تقویت آنها برنامه ریزی شود و دستگاههای مختلف از بی تفاوتی در برابر آنها یا احیاناً تضعیف آنها جدا " اعراض کنند .

نقشه مبارزه علیه خشکسالی و بیمه های مربوط باید به نحوی تهیه شود که فکر بیمه در برابر خطرها و فراهم آمدن فوری امکانات مالی و اقدامات ضرور دیگر که خسارت های دامداران و کشاورزان را جبران و غذا و مایحتاج زندگی را در

Salvia acetabulosa L.var.
szovitsiana (Bunge) Bornm.
Labiatae

از تیره

از مجموعهٔ فلورنگی ایران

در اجرای این امر باید یک شورای عالی بیابان با شرکت بالاترین مقامات بخش عمومی و خصوصی تشکیل شود یا آنکه وظایف مربوط به یک وزارت یا سازمان دولتی (مرجحاً "سازمانی" که مسئولیت حفاظت محیط‌زیست را دارد) محول شود. وظیفه شورا یا سازمان صرفاً "هماهنگی و تلفیق امور است نه اجرا و از همین رو است که سازمان جدید نمی‌خواهد و یک عدد کارکنان علمی محدود برای راهبری آن کافی خواهد بود.

